

מגו:

השולח פרק רביעי גיטין

**עין משפט
גז מוצה**

ק"ג א מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה טו
מגו עשין מה ש"ע
א"ה"ש פ"ד מ"ד פ"ט י'
וע"ש:
ק"ד ב מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה טו
ג' ק"ג ב מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה טו
מגו עשין מה ש"ע
פ"ד ר"פ פ"ד מ"ד פ"ט י'
ק"ד ד מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה טו
מגו עשין מה ש"ע
ק"ה ה מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה טו
מגו עשין מה ש"ע
ק"ו ו מ"י פ"ד מהל' השות' הלכה טו
מגו עשין מה ש"ע
פ"ד ר"פ פ"ד מ"ד פ"ט י'

וא"ן אני קורא בה אשת שני מתים. וא"ת והכא מאי נפקא מינה אש היא אשת שני מתים הא אמרין צ"ד ד' אחין ויבמות דף לא): דייקת שני יבמין דרבנן גזירה שמא יאמרו שמי יבמות הכלות מביט אחד מתיבמות וזה לא שייך הכא וי"ל דהתם במאמר דרבנן הו"ל ויקח ב' יבמין דרבנן אכל בעלמא הו"ל דאורייתא: **מה נפשך אי קדושי ראוּבן ב'ו' פ"י בקונטרס דמשום פלוגתא דלמוראי דלעיל מספקא ליה הי מנייהו הוו קדושין וקשה דרב חסדא גופיה פשיטא ליה דהוו קדושין ורבה בר רב הונא נמי מור נו מנח דברי רב חסדא ונראה דמספקא ליה אי גמרי קדושי לאשון או פקעי: **גמרו** קדושי ראשון. והא דאמרין צ"ד ק"דושין (דף י.ו.) נהמה של שני שותפין הקדוש חליה וזמור ולקחה והקדוש חליה כ"י הא לא הקדישה לא גמרי אשתי התם דאפשר שתרעה ויהיו חליה דמיה הקדש וחליה חולין אכל הכא דאי אפשר שתהא חליה מקודשת דכי יקח איש אשה כמיב לא חלי אשה מסכתא למימר או גמרי או פקעי ואע"ג דהתם מדמי למקדש חלי אשה לא קשה מידי דמייתא שפיר דהיכא דליכא דעת אחרת לא פשטי ככולהו אי נמי איכא למימר דנהמה של שני שותפין שפיר נקניינו קצת שפיר נהמה הימה נת הקדש למיכך לא גמרי אכל הכא חליה שפחה לא הימה ככלל קדושין: **אבל** אם כתב עליו אונו והו שחרורו. וא"ת הא דלמר אמימר לעיל (דף טז.) המפקיר עבדו אין לו תקנה דאסורא דליכא גביה לא מני מקני ליה וכלן משמע דיש לו תקנה בשטר ועל כרחך לא משחרר ליה עד שינחם דאי לאלמר מייל השחרור הכי מונין ליה ומקר ליה לעובד כוכבים להשתעבד בו וי"ל דלא דמי למפקיר לעובד כוכבים לא קני ליה אלא למעשה דווי ואכתי פש ליה גבי ישראל ממונא דקני ליה לקנס ולווילדות ולא הפקיעו ממנו חכמים עד אחר שיכוננו לו גט שחרור: **הא** גנופא. פ"י בקונט' גבי עבד קבע לו זמן שאם לא יפדוה יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו משתעבד בו וכוון דמולול בתקנתא דרבנן קנסוהו אע"ג דלא מטא זימניה וגבי שדה איירי דקבע ליה זמן לפירי שאם לא יפדוה עד הזמן יאכל הפירות משם ואילין עד שיפרע הלכך אפי' מטא זימניה אין לו אלא פירות**

ותימה כיון דעד דלא מטא זימניה אין לו פירות מה שייך לומר פטור מן המעשר ועוד דהוה ליה למימר אידי ואידי בין מטא זמניה בין לא מטא זמניה בין לא מטא זמניה ומדנקט לא מטא זמניה משמע דלא מתוקמא היא דמעשר אלא כלא מטא זמניה ונראה לפרש הא לגופא הא לפירא כמו הא גופא והא פירא דגבי עבד אע"ג דלא מטא זמניה הגוף בבית העובד כוכבים ומפקיעו מן המלוות ומש"ה יולא לחירות אכל כשדה אין לו לישאלא אלא פירות והשדה כשדות העובד כוכבים ופטור: **כשלהו**

עבד חשיב לה מכירה וגבי שדה לאו מכירה היא: **הא** דמטא זימניה. הך דגבי עבד: **אלא** גבי עבד דמטא זימניה. כשון קשיא זמן אופן. דגבי **הא** לגופא. גבי עבד דקבע בו זמן לגופו שאם לא ימן לו עד אותו זמן יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו היה משתעבד בו וכוון דמולול בתקנתא דרבנן דאסרו למכור עבד לעובד כוכבים ומעשיו היה משתעבד בו וכוון הפירות ואם לא אפרע לך ליום פלוני אכול פירות עד שאפרע מעותיך הלכך אפי' מטא זימניה לאו מכירה היא וכ"ש כדלא מטא זימניה: **הכי**

וא"ן אני קורא בה אשה שני מתים. וא"ת והכא מאי נפקא מינה אש היא אשת שני מתים היא צלה ואמרין צ"ד לא): ג' אחין נשואין ג' נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה השני מאמר ומת חוללת ולא מתיבמת שנאמר ומת אחד מהם וגו' (דברים כה) ולא שעליה זיקת יבם א' ולא שעליה זיקת שני יבמין חו ע"י מאמר לא יתה מויקת יבוס הרשעון כולה ובמקומה תל עליה זיקת יבוס השני אכל הכא לא זיקת שנים עלה דמד מנייהו קדושי גמורים ודלירך לאו כלום ומייהו משום פלוגתא דלמוראי דלעיל מספקא לו הי מנייהו הוו קדושין והשתא דממו לכו מתיבמת ללי ממנה נפשך כ'ו: **וחורה** ונתקדשה לשמעון. ולא משום אחי נפש ליה: **פקעו קדושי ראשון**. אפי' אפי' למ"ד מקודשת כה השחרור והפקיעה ומקודשת לשני שהרי נשמה גופה והיא לה כקטן שנולד: **גמרו קדושי ראשון**. ע"י השחרור גמרו דעד עכשיו הנה עליה צדשם ומלקות היה אפילו מיד ומכאן ואילן הנה עליה במיתה: לא יומא כ"י לא וגו'. ומקמיין לה צדשה שפחה וחליה נת מורין וס"ל דהייק אינן מייבן מימה משום א"ל כי לא חופשה לאחר קדושיה הא חופשה לגמרי הכי יומתו דהו לא אשת גמורה: ה"י. הא חופשה צדש אידיסין יומתו וכי קדושין ראשונים כלום היו: **אלא מאי אים לך למימר**. דוקיא דקרא הכי משמע: **הא חופשה וחורה** ונתקדשה. יומתו אן נישפה עט אחר: **כר' יומתן בן כרוקס**. במת' יבמות: **על שניהם הוא אומר כו'.** דאשה נמי מייפקדה אפריה ורביה: **מנהג הפקר היו נוהגין כה**. מנות דלא הימה מיוחדת אלדס ולא הימה משמרת עלמה: **בתנאי' יאל לחירות** אס נרח מן העובד כוכבים או שנקסוהו ב"ד לפדותו כדאמר לקמן' דקוסים אומו לפדותו וכשיפדנו לא ישמענד לו וקנס חכמים הוא הוציל והפקיעו מן המלוות. וכן לח"ל יאל לחירות מפני שהוצילו מארץ לחוזה לארץ ובגמרא'ס מפרש את מי קנסו אס את הלוקח או את המוכר: **גמ' אונו**. שטר: **לכשפנתה**. מן העובד כוכבים אין יאל לחירות. דהויא כמכירה וקנסוהו רבנן: **שקני**. חומס וסי' עבדות שותלין לעבדים כנאריהם: **האריסין**. ישראל שעשה אריס לעובד כוכבים בקרקע

העובד כוכבים וקסבר יש קנין לעובד כוכבים בדרך להפקיע מיד מעשר'ס: **אריס**. למחלה לשליש ולרביע: **החירות**. שקבלה מן העובד כוכבים בכך וכך חטין לשנה: **ואריסו כפי אבות** כלומר אריסות קבועה ועומדת מאבות שהיו אבותיו של ישראל אריסין בקרקע זה לאבותיו של עובד כוכבים זה אפ"ה לא היו כקניו לישראל אלא של עובד כוכבים הוא ופטור מן המעשר ישראל זה בחלקו: **אף על פי שעשה לו**. לישראל נמוסו: **ומן**. אס לא פרעתיך לזמן פלוני יהא חלוט לך: **קשיא זמן אופן**. דגבי הא דמטא זימניה. הך דגבי עבד: **אלא** גבי עבד דמטא זימניה. כשון קשיא זמן אופן. דגבי **הא** לגופא. גבי עבד דקבע בו זמן לגופו שאם לא ימן לו עד אותו זמן יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעשיו היה משתעבד בו וכוון דמולול בתקנתא דרבנן דאסרו למכור עבד לעובד כוכבים ומעשיו היה משתעבד בו וכוון הפירות ואם לא אפרע לך ליום פלוני אכול פירות עד שאפרע מעותיך הלכך אפי' מטא זימניה לאו מכירה היא וכ"ש כדלא מטא זימניה: **הכי**

מסורת הש"ס

(א) לקמן פ"ג: (ב) יבמות טו. לעיל לה: (ג) שבת ק"א. יבמות פ"ג: (ד) קדושין לה: (ד) לעיל לה: יבמות ט"ו. (ה) ערכין ט"ו: (ו) אפי' פ"ג: לקמן מד ע"ב ד"ה לה: (ז) לקמן פ"ג: קדושין ט"ו: (ח) ע"י פ"ד: (ט) פ"י ח"ט: (י) ד"ה א"ן לו. (יא) דהרי משבטן דלפירא זמנן לגופיה הכא במאי עסקי' בשלהו. פ"א מ"ד: (י) דף מ"ה. (כ) לקמן מ"ה. (ל) לקמן מ"ה.

תורה אור השלם

1. ואיש כי ישב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נזרפת לאיש והדודה לא נזרפת או הפישה לא נתן לה בקרח תורה לא יופתו כי לא חפשה: יקרא י"ט כ

הגרות הב"ח

(א) נ"י מתוך כרי' ט' כחוקה. כ"ב ע"ן חוס' לעיל ד' מה ע"כ דמשחרין אותה משום שהיא מלוה רבה וכן נבדחת ד' מן ע"כ ששחרר ר"א עבדו להשלים לעשרה ופריך חליה כהלא נבטריה היא ומשני מלוה רבתי שא"י וכ"כ הע"ש שבת ד' ד (וישאלו חס"י):